

[Starcke.]

og endda er dette Tal efter mange kyndiges Mening forkert. Ifølge Erhvervenes Oplysningsraad har Ministeren ikke medregnet ca. 150 Mill. Kr. i Indtægt fra Erstatninger for Skibs- og Fragtindtægter og heller ikke 28 Mill. Kr. fra Afdrag paa Gæld. Derved kommer vi altsaa ned paa 325 Mill. Kr., og det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen mente i Gaar, vi kunde komme helt ned paa 200 Mill. Kr. Til dette kommer den milde Vinter med dens mindre Brændselsforbrug, der maaske har forbedret Brændselsituationen med et Par Hundrede Millioner Kroner. Den milde Vinter giver os rimelig Forventning om en god Høst. Den større Brændselsreserve, vi har nu, betyder, at vi maaske til Sommer kan nøjes med den halve Tørveproduktion, hvilket vil frigøre megen Arbejdskraft, mange Tusind Mand, som kan sættes ind i Landbruget og anden Produktion. Vi faar i Dag højere Priser paa vor Eksport, maaske 30—40 pCt., medens Importpriserne samtidig er steget betydeligt mindre, maaske kun med det halve. Der er kommet Gang i Industrien, Arbejdstempoet er stigende, og Varelagrene er vistnok større, end de var i Fjor og Forfjor.

Alt i alt er der saaledes ikke Grund til al denne Sørgmodighed ud over den, som stadig kan begrundes med Menneskenes Daarskab, selv om denne til Gengæld ikke er ringe at dømme efter alt, hvad man ser i Europa i Dag. Selvfølgelig er der Vanskeligheder for Danmark. Mange af disse Vanskeligheder skyldes andre Nationer, men en stor Del af Vanskelighederne skyldes os selv. Krigsfaren i Verden er ingenlunde forsvundet, men netop Krigsfaren burde faa os til at tænke os om, thi hvis der kommer en Krig inden for et overskueligt Tidsrum, har vore Restriktionspolitikere paadraget sig et forfærdeligt Ansvar, for det er bedre at gaa ind i en Krig med Gæld og fyldte Varelagre, end det er at gaa ind i en Krig med Tilgodehavender og tomte Varelagre.

Hele Systemet er efterhaanden blevet saa forviklet og sammenspeget, at smaa Ændringer og Forbedringer af Bemyndigelseslovgivningen er vanskelige at gennemføre isoleret. Det er Grundlaget for den, der maa rokkes. I det Udvalg, som nu antagelig bliver nedsat, vil det være værd at overveje forskellige Ting.

Efter mit Skøn vil det af hele den danske Befolkning blive følt som et Fremskridt, hvis de Paragraffer, som jeg nævnte før, blev strøget.

Det vil føles som Forbedringer, hvis det bliver paalagt den højtærede Handelsmini-

ster ved kommende Handelstraktater at holde en Del af Importen og Eksporten fri for at blive afviklet over Betalingsoverenskomster. Enhver ny Eksport bør faa sin Valuta fri til Disposition og fritages for Hjemtagelsespligt. Dette vil være en Begrundelse til at skabe et frit Valutamarked.

Det vilde være et Fremskridt, hvis Rigsdagen beslutter sig til at udnævne 2 eller 3 Likvidatorer, som havde til Opgave inden for en kort Tid at afvikle hele Restriktionssystemet, en Slags Restriktionslikvidationskomité, som kunde være ansvarlig over for et Rigsdagsudvalg.

Det vilde føles som et Fremskridt, hvis der udarbejdedes stadig mere omfattende Frilister baade for Import og for Eksportvarer, særlig hvis vi kunde komme bort fra Eksportudvalgene, der dels umyndiggør Landbruget og dels giver en monopoliseret Koncentration af Eksporten til faa Eksportører.

Men det bedste vilde være igen at komme tilbage til grundlovmæssige Retstilstande ved at tage Grundvolden bort under Bemyndigelsen. Hvad Rigsdagen saa eventuelt mener er nødvendigt, det maa saa komme i Lovform, og derfor bør denne Lov højt kunne forlænges 3 Maaneder. I Mellemtiden kan forberedes den Lovgivning, som Rigsdagen finder nødvendig.

Pengerigeligheden herhjemme er paa retur. Ved Krigens Slutning regnede man med ca. 7,9 Milliarder Kr. i tyske Tilgodehavender, og Seddelomløbet var steget fra 425 Millioner før Krigen til 1700 Mill. Kr. efter Krigen. Det er nu sunket noget, til ca. 1500 Mill. Kr., men Foliokontoen er nedbragt fra 3,2 Milliarder Kr. til 1,5 Milliarder Kr. Og de ledige Penge? Deraf er nu inddraget ca. 2 Milliarder Kr., og 1 Milliard Kr. vil efter de gældende Love snart ogsaa være inddraget, hvorefter der skønnes kun at restere ca. 1 Milliard Kr. i ledige Penge. Til dette kommer, at Befolkningen nu skylder Staten ca. 800 Mill. Kr. mere i endnu ikke betalte Skatter, end den gjorde før Krigen, og Pengenes Omløbs-hastighed er mindre, fordi Folk gaar med større Pengebeløb paa sig, og dette betyder, at der som Følge deraf behøves en større cirkulerende Pengemængde. Hvis man afvikler Restriktionslovgivningen, er det givet, at Produktionen vil gaa i Vejret, og derved vil den modarbejde den nu opstemmede Inflation. Færre Embedsmænd vil betyde flere Deltagere i det produktive Erhvervsliv, og vi kan da naa til den Tilstand, at Administrationen ikke længere selv er inflatorisk. Den, der producerer, køber Varer for Varer.